

Arrest

**nr. 85 849 van 14 augustus 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 11 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 juli 2012.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 augustus 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) de hoofdreden voor zijn vertrek uit Albanië – economische problemen – geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming, (ii) hij zijn bewering in Albanië als wees(kind) gediscrimineerd te worden allesbehalve aannemelijk wist te maken en nergens uit zijn verklaringen blijkt dat hij ten gevolge van discriminatie geen toegang had tot de Albanese arbeidsmarkt, (iii) zowel het feit dat er in de voorbije vijftien jaar drie weeskinderen stierven als het feit dat weeskinderen in Albanië vandaag mogelijks minder opvang genieten in vergelijking met de opvang die hij destijds genoot, geen rechtstreeks verband houden met zijn persoonlijke problemen, (iv) de beledigingen die hij soms van andere burgers ontving niet dermate ernstig kunnen genoemd worden dat zij gelijkgesteld kunnen worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en (v) ook het feit dat hij af en toe niet uitbetaald werd voor geleverd werk louter een probleem van inter-persoonlijke en

gemeenrechtelijke aard is en hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor dit probleem geen of onvoldoende beroep kon doen of zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de Albanese autoriteiten.

Verzoeker blijft in zijn verzoekschrift in gebreke de motieven van de bestreden beslissing op afdoende wijze te weerleggen, maar beperkt zich tot loutere beweringen en het citeren uit het 2011 Annual Report – Albania van Amnesty International, zonder deze informatie verder op zijn concrete situatie te betrekken.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe de in zijn verzoekschrift aangevoerde argumentatie te herhalen.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien augustus tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. C. DECAESTECKER,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DECAESTECKER

F. HOFFER